Zbierka súdnych rozhodnutí

ROZSUDOK VŠEOBECNÉHO SÚDU (ôsma komora)

z 15. septembra 2016*

„Jazykový režim — Oznámenia o verejných výberových konaniach na účely prijatia administrátorov do zamestnania — Výber druhého jazyka spomedzi troch jazykov — Nariadenie č. 1 — Článok 1d ods. 1, článok 27 a článok 28 písm. f) služobného poriadku — Zásada zákazu diskriminácie — Proporcionalita“

Vo veciach T-353/14 a T-17/15,

Talianska republika, v zastúpení: G. Palmieri, splnomocnená zástupkyňa, za právnej pomoci P. Gentili, avvocato dello Stato,

žalobkyňa,

ktorú v konaní podporuje:

Litovská republika, v zastúpení: D. Kriaučiūnas a V. Čepaitė, splnomocnení zástupcovia,

vedľajší účastník konania vo veci T-17/15,

proti

Európskej komisii, v zastúpení: pôvodne vo veciach T-353/14 a T-17/15 J. Currall a G. Gattinara a vo veci T-17/15 F. Simonetti, neskôr G. Gattinara a F. Simonetti, splnomocnení zástupcovia,

žalovanej,

ktorých predmetom je vo veci T-353/14 návrh, založený na článku 263 ZFEÚ, na zrušenie oznámenia o verejnom výberovom konaní EPSO/AD/276/14 na vytvorenie rezervného zoznamu s cieľom prijať do služobného pomeru administrátorov (Ú. v. EÚ C 74 A, 2014, s. 1), a vo veci T-17/15 návrh, založený na článku 263 ZFEÚ, na zrušenie oznámenia o verejnom výberovom konaní EPSO/AD/294/14 na vytvorenie rezervného zoznamu s cieľom prijať do služobného pomeru administrátorov v oblasti ochrany údajov v úrade európskeho dozorného úradníka pre ochranu údajov (Ú. v. EÚ C 391 A, 2014, s. 1),

VŠEOBECNÝ SÚD (ôsma komora),

v zložení: predseda komory D. Gratsias (spravodajca), sudcovia M. Kăncheva a C. Wetter,

tajomník: J. Palacio González, hlavný referent,

vzhľadom na písomnú časť konania a po pojednávaní zo 17. marca 2016,

vyhlásil tento

* Jazyk konania: taliančina.

Rozsudok[1]

Okolnosti predchádzajúce sporu

1 Európsky úrad pre výber pracovníkov (EPSO) je medziinštitucionálny orgán založený rozhodnutím Európskeho parlamentu, Rady, Komisie, Súdneho dvora, Dvora audítorov, Hospodárskeho a sociálneho výboru, Výboru regiónov a Európskeho ombudsmana z 25. júla 2002 o založení EPSO (Ú. v. ES L 197, 2002, s. 53; Mim. vyd. 01/004, s. 46). Podľa článku 2 tretieho odseku Služobného poriadku zamestnancov Európskej Únie (ďalej len „služobný poriadok“) v znení platnom pred prijatím nariadenia Rady (ES, Euratom) č. 723/2004 z 22. marca 2004, ktorým sa mení a dopĺňa služobný poriadok (Ú. v. EÚ L 124, 2004, s. 1; Mim. vyd. 01/002, s. 130), inštitúcie, ktoré prijali toto rozhodnutie, zverili úradu EPSO v jeho článku 2 ods. 1 výkon právomocí výberu, ktoré boli v zmysle článku 30 prvého odseku služobného poriadku a v zmysle prílohy III služobného poriadku delegované na ich menovacie orgány. Navyše podľa článku 2 ods. 2 uvedeného rozhodnutia, ak sú právomoci podľa odseku 1 delegované na menovací orgán orgánu, úradu alebo agentúry zriadených zmluvami alebo na ich základe, môže EPSO vykonávať tieto právomoci na ich žiadosť. Článok 4 tohto rozhodnutia stanovuje, že aj keď sa v súlade s článkom 91a služobného poriadku žiadosti a sťažnosti týkajúce sa výkonu právomocí delegovaných na EPSO podávajú tomuto úradu, všetky odvolania v týchto záležitostiach smerujú proti Európskej komisii.

2 EPSO uverejnil 1. marca 2014 v *Úradnom vestníku Európskej únie* (Ú. v. EÚ C 60 A, 2014, s. 1) všeobecné pravidlá platné pre verejné výberové konania (ďalej len „všeobecné pravidlá“).

3 V bode 1.3 všeobecných pravidiel nazvanom „Podmienky účasti na výberovom konaní“ sa pod nadpisom „Jazykové znalosti“ uvádza:

„V závislosti od výberového konania budete vyzvaní, aby ste preukázali svoje znalosti úradných jazykov EÚ. Vo všeobecnosti musíte výborne ovládať jeden z úradných jazykov Európskej únie a mať uspokojivú znalosť ďalšieho úradného jazyka Európskej únie; v oznámení o výberovom konaní však môžu byť stanovené aj prísnejšie požiadavky (najmä v prípade lingvistických profilov). Pokiaľ nie je v oznámení o výberovom konaní uvedené inak, voľba druhého jazyka je obvykle obmedzená na angličtinu, francúzštinu alebo nemčinu.“

4 V poznámke pod čiarou 7 všeobecných pravidiel sa spresňuje, že „v súlade s rozsudkom [Súdneho dvora] vo veci C-566/10 P, Talianska republika/Komisia, sa od inštitúcií [Európskej únie] vyžaduje uviesť dôvody obmedzenia voľby druhého jazyka na limitovaný počet úradných jazykov EÚ.“

5 V rovnakom bode 1.3 všeobecných pravidiel sa okrem iného uvádza:

„Úrad EPSO pri organizovaní otvorených výberových konaní používa Všeobecné usmernenia o používaní jazykov vo výberových konaniach EPSO, ktoré 15. mája 2013 prijalo kolégium vedúcich administratívnych útvarov.

Vzhľadom na jazyky používané v internej komunikácii, ako aj na potreby útvarov týkajúce sa externej komunikácie a vybavovania úradných vecí z dlhodobej praxe inštitúcií EÚ vyplýva, že najpoužívanejšími jazykmi sú angličtina, francúzština a nemčina.

Možnosť voľby druhého jazyka bola pre výberové konania vymedzená v súlade so služobným záujmom, pretože sa vyžaduje, aby novoprijatí zamestnanci dokázali vo svojej každodennej práci okamžite fungovať a efektívne v nej komunikovať. V opačnom prípade by sa mohlo vážne narušiť efektívne fungovanie inštitúcií.

1 — Uvádzajú sa iba tie body rozsudku, ktorých uverejnenie považuje Všeobecný súd za užitočné.

V záujme rovnakého zaobchádzania so všetkými uchádzačmi sa okrem toho od všetkých uchádzačov vrátane tých, ktorých hlavný jazyk patrí medzi uvedené tri jazyky, vyžaduje, aby absolvovali test v druhom jazyku, ktorý sa vyberie spomedzi uvedených troch jazykov. Prostredníctvom takéhoto posúdenia osobitných kompetencií môžu inštitúcie EÚ vyhodnotiť schopnosť uchádzačov okamžite podávať výsledky v prostredí, ktoré sa takmer zhoduje s realitou daného pracovného miesta. To nemá vplyv na možnosť ďalšej jazykovej prípravy zameranej na získanie schopnosti pracovať v treťom jazyku v súlade s článkom 45 ods. 2 služobného poriadku.

…“

6 Usmernenia uvedené v bode 5 vyššie sú prílohou všeobecných pravidiel (príloha 2), ako to vyplýva z poznámky pod čiarou 8 všeobecných pravidiel.

7 V bode 2.1.4 všeobecných pravidiel nazvanom „Vyplňte online prihlášku“ sa spresňuje, že „všetky časti online prihlášky vrátane ‚prehľadu schopností‘ musia byť vyplnené v angličtine, vo francúzštine alebo v nemčine, pokiaľ nie je v oznámení o výberovom konaní uvedené inak.“

8 V bode 3.1.1 všeobecných pravidiel nazvanom „Komunikácia úradu EPSO s uchádzačmi“ sa v prvom odseku uvádza:

„Informácie o vašich výsledkoch a všetky pozvánky sa zasielajú výlučne prostredníctvom vášho používateľského konta EPSO v angličtine, vo francúzštine alebo v nemčine.“

9 Bod 3.1.2 všeobecných pravidiel, nazvaný „Komunikácia uchádzačov s úradom EPSO“, znie:

„Skôr než sa obrátite na úrad EPSO, skontrolujte, či ste si dôkladne prečítali všetky informácie v oznámení o výberovom konaní, v týchto všeobecných pravidlách a na webovej stránke úradu EPSO vrátane ‚často kladených otázok‘…

Kontaktné údaje možno nájsť na webovej stránke… V každej korešpondencii súvisiacej s prihláškou musia uchádzači uviesť svoje meno v podobe, v akej ho uviedli vo svojej prihláške, číslo výberového konania a číslo svojej prihlášky.

Úrad EPSO dbá na uplatňovanie zásad kódexu správneho úradného postupu… Vzhľadom na tieto zásady si však úrad EPSO zároveň vyhradzuje právo skončiť akúkoľvek korešpondenciu, ak ju uchádzači zneužívajú, ak sa opakuje, je urážlivá a/alebo bezpredmetná.“

10 V bode 4 kódexu správneho úradného postupu zamestnancov Komisie vo vzťahu k verejnosti, ktorý je prílohou rozhodnutia Komisie 2000/633/ES, ESUO, Euratom zo 17. októbra 2000, ktorým sa mení jej rokovací poriadok [*neoficiálny preklad*] (Ú. v. ES L 267, 2000, s. 63), na ktorý sa odkazuje v bode 9 vyššie (ďalej len „kódex správneho úradného postupu“), sa pod nadpisom „Korešpondencia“ [*neoficiálny preklad*] spresňuje:

„V súlade s článkom 21 Zmluvy o založení Európskeho spoločenstva Komisia odpovedá na listy, ktoré jej boli doručené, v jazyku pôvodnej korešpondencie, ak ide o niektorý z úradných jazykov Spoločenstva.“ [*neoficiálny preklad*]

11 V prílohe 2 všeobecných pravidiel nazvanej „Všeobecné usmernenia kolégia vedúcich administratívnych útvarov o používaní jazykov vo výberových konaniach EPSO“ (ďalej len „všeobecné usmernenia“) sa uvádza:

„Potvrdzuje sa, že vo všeobecnosti sa vo výberových konaniach EPSO budú jazyky používať takto:

— Stále prvky webovej stránky úradu EPSO budú vo všetkých úradných jazykoch.

— Oznámenia o výberových konaniach vrátane výberových konaní pre lingvistov a v súvislosti s rozšírením, ako aj všeobecné pravidlá platné pre verejné výberové konania sa budú uverejňovať vo všetkých úradných jazykoch.

— Vo všetkých úradných jazykoch sa budú konať nasledujúce testy:

  — vstupné testy (verbálne a numerické uvažovanie),

  — testy porozumenia jazyka vo výberových konaniach pre prekladateľov,

  — predbežné prekladateľské testy vo výberových konaniach pre právnikov lingvistov,

  — postupové tlmočnícke testy (na počítači) vo výberových konaniach pre tlmočníkov,

  — testy kompetencií (prekladanie alebo tlmočenie) vo výberových konaniach pre lingvistov.

– …

— Hodnotiace centrá sa budú organizovať iba v druhom jazyku uchádzačov, pričom na výber je angličtina, francúzština a nemčina.

Podobne sa budú vo všetkých úradných jazykoch uverejňovať výzvy na vyjadrenie záujmu vo výberových konaniach pre zmluvných zamestnancov, ktoré organizuje úrad EPSO.

Dôvodov na obmedzenie možnosti voľby druhého jazyka je niekoľko.

Po prvé služobný záujem vyžaduje, aby noví zamestnanci boli ihneď schopní podávať pracovný výkon a efektívne vykonávať úlohy spojené s odborom alebo náplňou práce, pre ktoré boli prijatí a ktorých sa týkalo výberové konanie.

Angličtina, francúzština a nemčina sú jazyky, ktoré sa v inštitúciách (EÚ) používajú najčastejšie. Tradične sa tieto jazyky používajú na rokovaniach členov inštitúcií. Takisto ide o najčastejšie používané jazyky pri internej aj externej komunikácii. Potvrdzujú to aj štatistiky zdrojových jazykov textov, ktoré prekladajú prekladateľské služby inštitúcií.

Vzhľadom na skutočné jazykové požiadavky inštitúcií na účely internej a externej komunikácie musí byť jedným z kritérií podľa článku 27 prvého odseku služobného poriadku uspokojivá znalosť jedného z týchto troch jazykov, ktorú treba overiť simuláciou reálnej pracovnej situácie. Znalosť tretieho jazyka, ako stanovuje článok 45 ods. 2 služobného poriadku, nemôže nahradiť znalosť jedného z troch uvedených jazykov pri nábore.

Po druhé je obmedzenie voľby jazykov v ďalších fázach výberových konaní odôvodnené povahou predmetných testov. V súlade s článkom 27 služobného poriadku sa vymenúvacie orgány v rámci inštitúcií Únie rozhodli upraviť výberové konania a počnúc rokom 2010 zaviedli metódy hodnotenia založené na kompetenciách, aby mohli lepšie určiť, či sú uchádzači schopní plniť svoje povinnosti.

Značná časť vedeckých výskumov ukázala, že najlepším spôsobom, ako predvídať skutočný výkon, sú hodnotiace centrá, ktoré simulujú reálne pracovné situácie. Používajú sa na celom svete ako najefektívnejšia metóda hodnotenia. Vzhľadom na dĺžku služby a stupeň mobility v rámci inštitúcií je tento druh hodnotenia zásadný. Na základe kompetenčného rámca definovaného vymenúvacími orgánmi sa vyberie určitý počet vhodných úloh na zhodnotenie požadovaných kompetencií. Aby sa zabezpečilo, že uchádzači budú hodnotení spravodlivo a budú môcť priamo komunikovať s hodnotiteľmi a ostatnými uchádzačmi, ktorí sa na úlohe zúčastnia, sa pri použití tejto metódy okrem

iného vyžaduje, aby sa v hodnotiacom centre používal spoločný jazyk (*lingua franca*) alebo – za určitých podmienok – hlavný jazyk výberového konania. V prvom uvedenom prípade je potrebné vybrať spoločný jazyk z jazykov, ktoré uchádzači najpravdepodobnejšie poznajú.

V tejto súvislosti je potrebné urobiť všetko pre to, aby sa predišlo diskriminácii medzi uchádzačmi; zato je potrebné všetkých uchádzačov testovať v ich druhom jazyku. Keďže aj tento jazyk musí byť jazykom spoločným, je nutné, aby možnosť voľby druhého jazyka bola obmedzená. Vzhľadom na to, že tradičná prax opísaná vyššie je v inštitúciách aj praxou súčasnou, je potrebné voliť medzi angličtinou, francúzštinou a nemčinou. V rámci hodnotiacich centier sa nehodnotia jazykové znalosti uchádzačov; k účasti na testoch stačí uspokojivá znalosť jedného z troch uvedených jazykov ako druhého jazyka (to je v súlade s minimálnymi požiadavkami stanovenými v článku 28 služobného poriadku). So zreteľom na skutočné potreby služby, ktoré sú opísané vyššie, nie je táto úroveň znalosti jazyka v žiadnom smere neprimeraná.

Používanie angličtiny, francúzštiny alebo nemčiny ako zvoleného druhého jazyka v neskorších fázach výberového konania nepredstavuje v žiadnom smere diskrimináciu na základe materinského jazyka. Nejde o obmedzenie v používaní materinského jazyka. Povinnosť, aby si uchádzači zvolili druhý jazyk (angličtinu, francúzštinu alebo nemčinu), ktorý je iný ako ich prvý jazyk (spravidla materinský alebo rovnocenný jazyk), zaručuje, že uchádzačov bude možné porovnať za rovnakých podmienok. Taktiež je potrebné spomenúť, že uspokojivá znalosť druhého jazyka závisí predovšetkým od osobného úsilia uchádzača.

Táto požiadavka je v každom prípade primeraná vzhľadom na skutočné potreby služby. V obmedzení možnosti voľby druhého jazyka sa odráža, aké jazyky ľudia v Európe v súčasnosti ovládajú. Angličtina, francúzština a nemčina nie sú len jazykmi niekoľkých členských štátov Európskej únie, ale sú aj najrozšírenejšími cudzími jazykmi. Sú to jazyky, ktoré sa najčastejšie vyučujú ako cudzie jazyky a o ktorých sa ľudia domnievajú, že je najužitočnejšie sa ich naučiť. Skutočné požiadavky služby teda zrejme rozumne odrážajú jazykové znalosti, ktoré možno u uchádzačov očakávať, najmä vzhľadom na to, že v testoch kompetencií sa neoveruje znalosť jazyka ako taká (gramatické chyby, pravopis či slovná zásoba). Obmedzenie možnosti voľby druhého jazyka na angličtinu, francúzštinu alebo nemčinu teda nepredstavuje neprimeranú prekážku pre osoby, ktoré sa chcú na výberových konaniach zúčastniť. Podľa dostupných informácií vlastne veľmi dobre zodpovedá tomu, na čo sú ľudia zvyknutí a čo očakávajú.

To, že obmedzenie možnosti voľby druhého jazyka pre určité fázy výberových konaní je primerané a nediskriminačné, podporujú príslušné štatistiky. Angličtinu, francúzštinu alebo nemčinu si napríklad uchádzači volili najčastejšie, keď vo veľkých výberových konaniach na administrátorov a asistentov so všeobecnými profilmi v roku 2005 pre občanov z krajín EÚ-25 mali možnosť zvoliť si ako druhý jazyk jeden z 11 úradných jazykov. Štatistiky výberových konaní po reforme v roku 2010 nevykazujú žiadnu predpojatosť v prospech občanov krajín, v ktorých je angličtina, francúzština alebo nemčina úradným jazykom. A štatistiky výberových konaní na administrátorov v roku 2010 ukazujú, že veľký počet uchádzačov si naďalej volí ako svoj druhý jazyk jeden z týchto troch jazykov.

Z tých istých dôvodov je zrejme primerané požadovať, aby si uchádzači zvolili jeden z uvedených troch jazykov na komunikáciu s úradom EPSO a na vyplnenie „prehľadu schopností“.

Preto pri hľadaní rovnováhy medzi služobným záujmom a schopnosťami uchádzačov by sa niektoré testy mali konať v obmedzenom počte jazykov Európskej únie – jednak kvôli zaisteniu, aby úspešní uchádzači mali primerané znalosti takej kombinácie jazykov, ktorá im umožní efektívne plniť povinnosti, jednak preto, aby sa mohli použiť metódy výberu založené na hodnotení výkonu. Keďže oznámenia o verejných výberových konaniach a pokyny pre uchádzačov sa uverejňujú v 24 jazykoch Únie a uchádzači môžu v dôležitej prvej fáze výberových konaní použiť ktorýkoľvek z 24 jazykov, ktorý si zvolia ako svoj materinský jazyk, zdá sa, že bola nájdená spravodlivá rovnováha medzi služobným záujmom a zásadou viacjazyčnosti a nediskriminácie na základe jazyka.

Je teda potrebné voliť prípad od prípadu v súlade s jazykovým režimom prijatým správnou radou úradu EPSO a konkrétnymi potrebami inštitúcií, ktoré potrebujú mať možnosť prijímať uchádzačov schopných podávať ihneď pracovný výkon.

Sú teda možné dva všeobecné prípady:

— Po prvé všeobecné profily alebo špecifické profily, kde popri všeobecných kompetenciách sú rozhodujúcim faktorom pri výbere odborné zručnosti alebo skúsenosti v konkrétnom odbore alebo na konkrétnu pracovnú pozíciu. Tu je základnou požiadavkou schopnosť pracovať a komunikovať vo viacjazyčnom kontexte, kde potreba ovládať jazyky, ktoré sa v inštitúciách najčastejšie používajú, odôvodňuje obmedzenie možnosti výberu z jazykov Európskej únie vo výberovom konaní.

— Po druhé profily, kde je obzvlášť dôležitá znalosť jedného alebo viacerých jazykov, napríklad u lingvistov alebo u iných profilov, pre ktoré sa výberové konania organizujú podľa jednotlivých jazykov. Popri hodnotení všeobecných kompetencií, ako je uvedené vyššie v prvom scenári, je v tomto prípade potrebné organizovať ďalšie skúšky špecifických kompetencií v príslušných jazykoch.

Aj pri použití tohto prístupu by však prípadné rozhodnutie o obmedzení počtu jazykov vo výberových konaniach malo ponechať priestor na zváženie tejto otázky pri každom jednotlivom výberovom konaní, aby sa zohľadnili konkrétne potreby inštitúcií v súvislosti s dotknutým profilom (dotknutými profilmi).“

12 Dňa 13. marca 2014 EPSO uverejnil v *Úradnom vestníku Európskej únie* oznámenie o verejnom výberovom konaní EPSO/AD/276/14 na vytvorenie rezervného zoznamu s cieľom prijať do služobného pomeru administrátorov (Ú. v. EÚ C 74 A, 2014, s. 1). Dňa 6. novembra 2014 EPSO uverejnil v *Úradnom vestníku Európskej únie* oznámenie o verejnom výberovom konaní EPSO/AD/294/14 na vytvorenie rezervného zoznamu s cieľom prijať do služobného pomeru administrátorov v oblasti ochrany údajov v úrade európskeho dozorného úradníka pre ochranu údajov (Ú. v. EÚ C 391 A, 2014, s. 1). Ide o oznámenia o výberových konaniach, ktorých zrušenie sa navrhuje v predmetných žalobách (spolu ďalej len „napadnuté oznámenia“).

13 V úvodnej časti všetkých napadnutých oznámení sa uvádza, že všeobecné pravidlá tvoria ich „neoddeliteľnú súčasť“.

14 V zmysle podmienok účasti na výberových konaniach, ktorých sa týkajú napadnuté oznámenia, sa vyžaduje výborná znalosť jedného z úradných jazykov Únie, pričom tento jazyk je označovaný ako „1. jazyk“ výberového konania, a uspokojivá znalosť druhého jazyka, označovaného ako „2. jazyk“ výberového konania, ktorý si každý uchádzač má vybrať spomedzi nemčiny, angličtiny alebo francúzštiny, so spresnením, že tento jazyk sa musí odlišovať od jazyka, ktorý si daný uchádzač vybral ako 1. jazyk (časť III bod 2.3 napadnutých oznámení).

15 V bode 2.3 časti III napadnutých oznámení sú uvedené spresnenia o obmedzení výberu 2. jazyka len na tri vyššie uvedené jazyky. V oznámení o verejnom výberovom konaní EPSO/AD/276/14 sa v tejto súvislosti uvádza:

„Na základe rozsudku [z 27. novembra 2012, Talianska republika/Komisia (C-566/10 P, Zb., EU:C:2012:752)] inštitúcie EÚ uvádzajú dôvody obmedzenia možnosti výberu druhého jazyka v tomto výberovom konaní na limitovaný počet úradných jazykov EÚ.

Uchádzačov si preto dovoľujeme informovať, že možnosti druhého jazyka boli v rámci tohto výberového konania vymedzené v súlade so služobným záujmom, ktorý vyžaduje, aby novoprijatí kolegovia dokázali vo svojej každodennej práci okamžite fungovať a efektívne v nej komunikovať. V opačnom prípade by bolo vážne ohrozené účinné fungovanie inštitúcií.

Z hľadiska jazykov používaných v internej komunikácii, ako aj vzhľadom na potreby útvarov týkajúce sa externej komunikácie a vybavovania úradných vecí z dlhej praxe inštitúcií EÚ vyplýva, že najpoužívanejšími jazykmi sú aj naďalej angličtina, francúzština a nemčina. Anglický, francúzsky a nemecký jazyk sú okrem toho jazyky, ktoré sú ako druhý jazyk najviac používané v Európskej únii a ktoré sa ako druhý jazyk učí najviac ľudí. Tento trend potvrdzujú aj súčasné vzdelávacie a profesné štandardy, podľa ktorých sa od uchádzačov o pracovné miesta v EÚ očakáva, že ovládajú aspoň jeden z uvedených jazykov. Pri vyvažovaní služobného záujmu a potrieb a schopností uchádzačov, ako aj so zreteľom na osobitný druh tohto výberového konania je preto legitímne organizovať testy v uvedených troch jazykoch, aby sa zaručilo, že všetci uchádzači ovládajú aspoň jeden z nich natoľko, že sú v ňom schopní pracovať, a to bez ohľadu na to, aký je ich hlavný jazyk. Prostredníctvom takéhoto posúdenia osobitných kompetencií môžu inštitúcie EÚ vyhodnotiť schopnosť uchádzačov okamžite podávať výsledky v prostredí, ktoré sa takmer zhoduje s realitou daného pracovného miesta.

Z rovnakých dôvodov je vhodné obmedziť jazyk na komunikáciu medzi uchádzačom a inštitúciou vrátane jazyka, v ktorom sa majú vyplniť prihlášky. Pomocou tejto požiadavky sa takisto zabezpečí, že údaje uchádzačov na ich vlastných prihláškach sa môžu lepšie porovnávať a kontrolovať.

V záujme rovnakého zaobchádzania so všetkými uchádzačmi sa okrem toho od všetkých uchádzačov vrátane tých, ktorých hlavný jazyk patrí medzi uvedené tri jazyky, vyžaduje, aby spravili test v druhom jazyku vybranom spomedzi uvedených troch jazykov.

Nie je tým dotknutá neskoršia jazyková odborná príprava zameraná na získanie schopnosti pracovať v treťom jazyku v súlade s článkom 45 ods. 2 služobného poriadku.“

16 Oznámenie o verejnom výberovom konaní EPSO/AD/294/14 poskytuje v podstate rovnaké spresnenia.

17 Časť IV oznámenia o verejnom výberovom konaní EPSO/AD/276/14 upravuje organizáciu vstupných testov, ktoré sa uskutočňujú na počítači. Ide o skúšky verbálneho uvažovania [test a)], numerického uvažovania [test b)], abstraktného uvažovania [test c)] a situačného rozhodovania [test d)]. V bode 3 tejto časti oznámenia sa spresňuje, že jazyk testov a) až c) je 1. jazyk výberového konania, zatiaľ čo jazyk testu d) je 2. jazyk výberového konania.

18 Okrem toho aj časť IV oznámenia o verejnom výberovom konaní EPSO/AD/294/14 upravuje organizáciu vstupných testov. Ide o skúšky verbálneho uvažovania [test a)], numerického uvažovania [test b)] a abstraktného uvažovania [test c)]. V bode 3 tejto časti oznámenia sa spresňuje, že jazyk testov a) až c) je 1. jazyk výberového konania.

19 Časť V oznámenia o verejnom výberovom konaní EPSO/AD/294/14 vymedzuje postup prijatia do výberového konania a výberu na základe kvalifikácie. Táto časť spresňuje, že na základe informácií, ktoré uchádzač uviedol v prihláške, sa najprv posúdi, či uchádzač spĺňa všeobecné a osobitné podmienky a uskutoční sa výber na základe posúdenia kvalifikácie uchádzača. Posúdia sa odpovede uchádzačov na otázky týkajúce sa všeobecných a osobitných podmienok a určí sa, či budú zaradení do zoznamu uchádzačov, ktorí spĺňajú všetky podmienky účasti na výberovom konaní v súlade s tým, čo je uvedené v oddiele III oznámenia EPSO/AD/294/14. Výberová komisia potom na základe posúdenia kvalifikácie uchádzačov, ktorí spĺňajú podmienky účasti na predmetnom výberovom konaní, vyberie tých uchádzačov, ktorých kvalifikácia, konkrétne vzdelanie a odborná prax, najlepšie zodpovedá náplni práce a výberovým kritériám uvedeným v oznámení EPSO/AD/294/14. Tento výber sa uskutočňuje výlučne na základe informácií, ktoré uchádzači uviedli v časti prihlášky s názvom „prehľad schopností“, a prebieha spôsobom stanoveným v časti V bode 1 písm. b) oznámenia EPSO/AD/294/14.

20 Výberové kritériá, ktoré výberová komisia zohľadní v rámci výberu na základe kvalifikácie, sú vymedzené v bode 2 časti V oznámenia EPSO/AD/294/14 takto:

„1. diplom o vysokoškolskom vzdelaní v oblasti európskeho práva;

2. diplom o vysokoškolskom vzdelaní so špecializáciou v oblasti ochrany údajov;

3. dodatočne k vzdelaniu, ktoré umožňuje účasť na tomto výberovom konaní, odborná príprava osvedčená diplomom v oblasti ochrany údajov…;

4. dodatočne k odbornej praxi, ktorá umožňuje účasť na tomto výberovom konaní, aspoň jedenapolročná odborná prax v oblasti ochrany údajov získaná v inštitúciách Európskej únie alebo na národnom úrade na ochranu údajov alebo v národnej verejnej správe;

5. odborná prax v oblasti vypracúvania stanovísk, rozhodnutí alebo záverov určených na predloženie pred Súdnym dvorom Európskej únie, ktoré sa týkajú právnych predpisov EÚ o ochrane údajov;

6. odborná prax v oblasti vypracúvania správ týkajúcich sa predbežných kontrol, konzultácií a sťažností v oblasti ochrany údajov;

7. odborná prax v oblasti vypracúvania správ týkajúcich sa právnych predpisov EÚ v oblasti ochrany údajov…;

8. odborná prax v oblasti vyšetrovania alebo auditu s cieľom analyzovať, či sa pri spracovaní osobných údajov rešpektujú platné právne predpisy;

9. odborná prax v oblasti moderných informačných a komunikačných technológií (IKT) na posúdenie vplyvu ich použitia na ochranu údajov.“

21 Poslednou etapou postupov výberu, ktorých sa týkajú napadnuté oznámenia, je „hodnotiace centrum“ (časť V oznámenia EPSO/AD/276/14; časť VI oznámenia EPSO/AD/294/14).

22 V bode 3 časti V oznámenia EPSO/AD/276/14 sa uvádza, že jazykom v hodnotiacom centre je 2. jazyk výberového konania.

23 Podľa bodu 2 časti VI oznámenia EPSO/AD/294/14 v rámci testov hodnotiaceho centra uchádzači podstúpia tri druhy úloh, ktorých cieľom je hodnotiť:

— ich schopnosti v oblasti uvažovania prostredníctvom testu verbálneho uvažovania [test a)], testu numerického uvažovania [test b)] a testu abstraktného uvažovania [test c)];

— ich osobitné schopnosti prostredníctvom štruktúrovaného pohovoru o schopnostiach v príslušnej oblasti [test d)];

— ich všeobecné schopnosti prostredníctvom prípadovej štúdie [test e)], skupinovej úlohy [test f)] a štruktúrovaného pohovoru [test g)].

24 V bode 3 tej istej časti oznámenia EPSO/AD/294/14 sa navyše uvádza, že jazykmi v hodnotiacom centre budú 1. jazyk výberového konania pre testy a) až c) a 2. jazyk výberového konania pre testy d) až g).

Konanie a návrhy účastníkov konania

25 Návrhom podaným do kancelárie Všeobecného súdu 23. mája 2014 Talianska republika podala žalobu vo veci T-353/14. Navrhuje, aby Všeobecný súd:

— zrušil oznámenie EPSO/AD/276/14,

— uložil Komisii povinnosť nahradiť trovy konania.

26 Komisia navrhuje, aby Všeobecný súd:

— zamietol žalobu ako nedôvodnú,

— uložil Talianskej republike povinnosť nahradiť trovy konania.

27 Návrhom podaným do kancelárie Všeobecného súdu 15. januára 2015 Talianska republika podala žalobu vo veci T-17/15.

28 Samostatným podaním doručeným do kancelárie Všeobecného súdu 30. apríla 2015 Litovská republika podala návrh na vstup do konania ako vedľajší účastník na podporu návrhov Talianskej republiky. Uznesením z 1. júna 2015 predseda ôsmej komory Všeobecného súdu vyhovel tomuto návrhu. Litovská republika predložila svoje pripomienky ako vedľajší účastník konania 13. júla 2015.

29 Vo veci T-17/15 Talianska republika navrhuje, aby Všeobecný súd:

— zrušil oznámenie EPSO/AD/294/14,

— uložil Komisii povinnosť nahradiť trovy konania.

30 Litovská republika podporuje návrhy Talianskej republiky na zrušenie napadnutého oznámenia vo veci T-17/15.

31 Komisia navrhuje, aby Všeobecný súd:

— zamietol žalobu ako nedôvodnú,

— uložil Talianskej republike povinnosť nahradiť trovy konania,

— rozhodol, že Litovská republika znáša svoje vlastné trovy konania.

32 Na návrh sudcu spravodajcu Všeobecný súd (ôsma komora) rozhodol o otvorení ústnej časti konania v prejednávaných veciach a o ich spojení na tento účel. V rámci opatrení na zabezpečenie priebehu konania stanovených v článku 89 rokovacieho poriadku Všeobecný súd požiadal Komisiu, aby písomne odpovedala na niekoľko otázok. Komisia tejto žiadosti vyhovela v stanovenej lehote.

33 Prednesy hlavných účastníkov konania a ich odpovede na ústne otázky položené Všeobecným súdom boli vypočuté na pojednávaní 17. marca 2015, na ktorom sa Litovská republika nezúčastnila.

Právny stav

34 Po vypočutí hlavných účastníkov konania o tejto otázke na pojednávaní Všeobecný súd rozhodol spojiť prejednávané veci na účely konečného rozhodnutia v súlade s článkom 68 rokovacieho poriadku.

35 Na podporu žalôb Talianska republika uvádza sedem žalobných dôvodov, pričom prvý žalobný dôvod je založený na porušení článkov 263, 264 a 266 ZFEÚ; druhý žalobný dôvod je založený na porušení článku 342 ZFEÚ a článkov 1 a 6 nariadenia Rady č. 1 z 15. apríla 1958 o používaní jazykov v Európskom hospodárskom spoločenstve (Ú. v. ES 17, 1958, s. 385; Mim. vyd. 01/001, s. 3) v znení zmien a doplnení; tretí žalobný dôvod je založený na porušení článku 6 ods. 3 ZEÚ, článku 18 ZFEÚ, článku 22 Charty základných práv Európskej únie, článkov 1 a 6 nariadenia č. 1, článku 1d ods. 1 a 6, článku 27 druhého odseku a článku 28 písm. f) služobného poriadku, ako aj článku 1 ods. 2 a 3 prílohy III služobného poriadku; štvrtý žalobný dôvod je založený na porušení článku 6 ods. 3 ZEÚ a zásady ochrany legitímnej dôvery; piaty žalobný dôvod je založený na zneužití právomoci, ako aj na porušení „hmotnoprávnych noriem týkajúcich sa povahy a účelu oznámení o výberových konaniach“, konkrétne článku 1d ods. 1 a 6, článku 27 druhého odseku, článku 28 písm. f), článku 34 ods. 3 a článku 45 ods. 1 služobného poriadku, ako aj na porušení zásady proporcionality; šiesty žalobný dôvod je založený na porušení článku 18 ZFEÚ, článku 24 štvrtého odseku ZFEÚ, článku 22 Charty základných práv, článku 2 nariadenia č. 1, ako aj článku 1d ods. 1 a 6 služobného poriadku, a siedmy žalobný dôvod je založený na porušení článku 296 druhého odseku ZFEÚ, článkov 1 a 6 nariadenia č. 1, článku 1d ods. 1 a 6 a článku 28 písm. f) služobného poriadku, článku 1 ods. 1 písm. f) prílohy III služobného poriadku, zásady proporcionality, ako aj na „skreslení skutkových okolností“.

36 Je potrebné konštatovať, že Talianska republika svojimi žalobnými dôvodmi spochybňuje zákonnosť dvoch častí jazykového režimu výberových konaní, ktorých sa týkajú napadnuté oznámenia, ako je podľa Talianskej republiky zavedený týmito oznámeniami. Spochybňuje tak ustanovenia napadnutých oznámení, ktoré podľa nej obmedzujú jednak výber druhého jazyka uvedených výberových konaní a jednak výber jazyka, ktorý možno používať pri komunikácii medzi uchádzačmi a EPSO, na nemčinu, angličtinu a francúzštinu.

37 Pred preskúmaním zákonnosti oboch častí napadnutých oznámení v zmysle žalobných dôvodov uvádzaných Talianskou republikou, ktoré spochybňuje, je potrebné preskúmať námietku neprípustnosti Komisie v rámci vyjadrení k žalobe, smerujúcu proti obom prejednávaným žalobám, aj keď ju formálne nevzniesla.

O prípustnosti

38 Komisia vo svojom vyjadrení k žalobe uvádza, že Talianska republika v prejednávanej veci nezohľadnila uverejnenie všeobecných usmernení v *Úradnom vestníku Európskej únie*, ktoré časť III napadnutých oznámení len vykonáva, a že Talianska republika uvedené všeobecné usmernenia nikdy priamo ani incidenčne nenapadla. Výhrady Talianskej republiky sa preto musia odmietnuť ako neprípustné, „keďže všeobecné usmernenia neboli včas napadnuté“.

39 Talianska republika v replikách uvádza, že všeobecné usmernenia aj všeobecné pravidlá predstavujú akty internej povahy, ktoré nepatria do žiadnej z kategórií samostatne napadnuteľných aktov v zmysle článku 263 ZFEÚ. V tejto súvislosti sa podľa nej všeobecné pravidlá neodlišujú od „pokynov pre výberové konania“, ktoré im predchádzali. Ich obsah je tak podľa nej právne záväzný až skutočným začlenením do oznámenia o výberovom konaní. Konkrétnejšie, vo všeobecných pravidlách uverejnených v sérii C *Úradného vestníka Európskej únie* nie je uvedený ich právny základ, hoci takýto údaj je podľa nej nevyhnutný v prípade aktov sekundárneho práva, ktoré majú bezprostredné záväzné účinky. Napokon uvádza, že predmetné pravidlá nie sú oddelene od oznámení o výberových konaniach, ktoré na ne odkazujú, právne záväzné.

40 Okrem toho sa podľa nej vo všeobecných usmerneniach spresňuje, že druhý jazyk uchádzačov sa má len „spravidla“ vybrať spomedzi angličtiny, nemčiny a francúzštiny. Talianska republika na záver uvádza, že vzhľadom na skutočnosť, že jazykový režim výberového konania, ktorého sa týka oznámenie, bol stanovený týmto oznámením, nemohla ho napadnúť návrhom na zrušenie všeobecných usmernení.

41 Komisia v duplikách tvrdí, že kritériá uvádzané Talianskou republikou sa týkajú výlučne formálnych aspektov a nesúvisia s účinkami napadnutých oznámení. Zdôrazňuje, že existuje len jedna záväzná právna úprava jazykového režimu výberových konaní, ktorá je úplne nezávislá od napadnutých oznámení, a to právna úprava uvedená vo všeobecných usmerneniach a všeobecných pravidlách. Napadnuté oznámenia sa podľa nej považujú za „striktné vykonanie“ všeobecných usmernení a len „potvrdzujú ustanovenia“ týchto usmernení.

42 Všeobecný súd z argumentácie predloženej Komisiou vo vyjadreniach k žalobám a vysvetlenej v duplikách, ako aj na pojednávaní, vyvodil, že námietka neprípustnosti, ktorú vznáša, vychádza z predpokladu, že napadnuté oznámenia sú buď potvrdzujúce akty, alebo výlučne vykonávacie akty všeobecných pravidiel a všeobecných usmernení. S cieľom odpovedať na argumentáciu Komisie je preto nevyhnutné preskúmať povahu a právny dosah uvedených textov.

O povahe a právnom dosahu všeobecných pravidiel a všeobecných usmernení

43 Talianska republika na pojednávaní uviedla, že všeobecné pravidlá a všeobecné usmernenia sú obyčajné oznámenia, ktoré majú záväzný účinok len voči svojmu autorovi, teda úradu EPSO, pričom stanovujú obmedzenie jeho diskrečnej právomoci. Talianska republika okrem toho uviedla, že ak by sa mali všeobecné pravidlá a všeobecné usmernenia považovať za záväzné pravidlá, ktoré sa všeobecným a abstraktným spôsobom uplatňujú na výberové konania organizované úradom EPSO, išlo by o akty prijaté orgánom, ktorý nemá právomoc stanoviť také pravidlá.

44 Komisia na pojednávaní spresnila, že prijatím všeobecných pravidiel a všeobecných usmernení EPSO ako zástupca všetkých inštitúcií Únie vymedzil jasné, objektívne a predvídateľné kritériá týkajúce sa voľby druhého jazyka vo výberových konaniach, ktoré organizuje, v zmysle bodu 91 rozsudku z 27. novembra 2012, Taliansko/Komisia (C-566/10 P, EU:C:2012:752). EPSO podľa nej prijal uvedené akty na základe článkov 29 a 30 služobného poriadku a prílohy III služobného poriadku, ktoré mu priznávajú právomoc organizovať výberové konania. Uvedené texty podľa nej okrem toho odrážajú aktuálne vyhodnotenie jazykových potrieb inštitúcií.

45 Vzhľadom na znenie všeobecných pravidiel a všeobecných usmernení Všeobecný súd rovnako ako Komisia konštatuje, že kritériá týkajúce sa voľby druhého jazyka výberových konaní organizovaných úradom EPSO a jazyka komunikácie medzi uchádzačmi a týmto úradom vychádzajú z týchto dokumentov. Zo všeobecných pravidiel totiž možno vyvodiť, že táto voľba sa musí uskutočniť s prihliadnutím na prax inštitúcií Únie v oblasti internej a externej komunikácie a vedenia spisov, záujem služby, ako aj potreby súvisiace s organizáciou výberových konaní a hodnotením uchádzačov (pozri bod 5 vyššie).

46 To isté platí aj o všeobecných usmerneniach. V nich sa konkrétnejšie odkazuje na záujem služby, prax inštitúcií Únie, skutočné požiadavky ich služieb, povahu testov zabezpečujúcich optimálne hodnotenie uchádzačov, všeobecné jazykové znalosti európskeho obyvateľstva a napokon na voľbu v oblasti jazykov, ktorú už účastníci urobili v rámci predchádzajúcich výberových konaní organizovaných úradom EPSO (pozri bod 11 vyššie).

47 Je však potrebné konštatovať, že uvedené texty sa neobmedzujú na stanovenie takýchto kritérií. Všeobecné pravidlá a všeobecné usmernenia obsahujú aj viacero téz, podľa ktorých sa má výber druhého jazyka výberových konaní organizovaných úradom EPSO, ako aj jazyka komunikácie medzi ním a účastníkmi, obmedzovať na nemčinu, angličtinu a francúzštinu. Komisia v podstate tvrdí, že tieto tézy odôvodňujú jazykový režim, ktorý sa v zásade musel uplatniť na tieto výberové konania, pričom platí, že kritériá stanovené vo všeobecných pravidlách a všeobecných usmerneniach sa uplatňovali v čase ich vyhlásenia aj bez toho, aby odkazovali na konkrétne výberové konania.

48 Preto je potrebné odpovedať na otázku, či sa majú všeobecné pravidlá a všeobecné usmernenia vzhľadom na tézy uvedené v bode 47 vyššie vykladať tak, že stanovujú záväzné pravidlá určujúce jazykový režim všetkých výberových konaní organizovaných úradom EPSO.

49 Taký výklad vyššie uvedených textov nemožno prijať. Podľa judikatúry je na účely posúdenia, či je cieľom predmetných textov stanoviť takéto záväzné pravidlá, potrebné preskúmať ich obsah (pozri v tomto zmysle analogicky rozsudok z 20. mája 2010, Nemecko/Komisia, T-258/06, Zb., EU:T:2010:214, bod 27 a citovanú judikatúru). Ak sa nestanovujú osobitné alebo nové povinnosti, samotné uverejnenie oznámenia nepostačuje na vyvodenie záveru, že toto oznámenie predstavuje akt, ktorý môže vyvolávať záväzné právne účinky (pozri v tomto zmysle analogicky rozsudok z 20. mája 2010, Nemecko/Komisia, T-258/06, Zb., EU:T:2010:214, bod 31).

50 Zo samotného znenia uvedených textov pritom vyplýva, že ich uverejnením EPSO s konečnou platnosťou nestanovil jazykový režim všetkých výberových konaní, ktorých organizáciou je poverený. Napriek tézam uvedeným v bode 47 vyššie totiž všeobecné pravidlá a všeobecné usmernenia výslovne nechávajú voľbu jazykového režimu každého výberového konania na oznámenie o výberovom konaní, ktoré bude prijaté v čase začatia príslušného konania.

51 Je pravda, že v bode 1.3 všeobecných pravidiel sa uvádza, že voľba druhého jazyka a jazyka, v ktorom sa vypĺňajú prihlášky, „je obvykle obmedzená na angličtinu, francúzštinu alebo nemčinu“. Tiež je tam však uvedené, že to platí, „pokiaľ nie je v oznámení o výberovom konaní uvedené inak“ (pozri body 3 a 4 vyššie).

52 Všeobecné usmernenia sú formulované podobne. Aj keď je v nich uvedené, že vo všeobecnosti je druhým jazykom výberových konaní, ako aj jazykom komunikácie medzi úradom EPSO a uchádzačmi angličtina, francúzština alebo nemčina, predsa sa v nich spresňuje, že aj pri použití tohto prístupu „by však prípadné rozhodnutie o obmedzení počtu jazykov vo výberových konaniach malo ponechať priestor na zváženie tejto otázky pri každom jednotlivom výberovom konaní, aby sa zohľadnili konkrétne potreby inštitúcií“ (pozri bod 11 vyššie). Preto sa nemožno domnievať, že by texty, o ktoré ide v prejednávanej veci, stanovovali osobitné alebo nové povinnosti v zmysle judikatúry (pozri v tomto zmysle analogicky rozsudok z 20. mája 2010, Nemecko/Komisia, T-258/06, Zb., EU:T:2010:214, bod 28 a citovanú judikatúru).

53 Okrem toho nemožno v žiadnom prípade tézy uvedené v bode 47 vyššie vykladať tak, že stanovujú jazykový režim uplatniteľný na všetky výberové konania organizované úradom EPSO, keďže žiadne ustanovenie nepriznalo úradu EPSO ani kolégiu vedúcich administratívnych útvarov právomoc stanoviť taký všeobecne uplatniteľný režim alebo v tejto súvislosti prijať zásadné pravidlá, od ktorých by sa oznámenie o výberovom konaní mohlo odchýliť len výnimočne (pozri v tomto zmysle analogicky rozsudok z 29. novembra 2011, Birkhoff/Komisia, T-10/11 P, EU:T:2011:699, body 30 a 31 a citovanú judikatúru).

54 V tejto súvislosti, ako to bolo pripomenuté v bode 1 tohto rozsudku, podľa článku 2 ods. 1 a 2 rozhodnutia 2002/620 EPSO vykonáva právomoci výberu, ktoré boli v zmysle článku 30 prvého odseku služobného poriadku a prílohy III služobného poriadku delegované na menovacie orgány inštitúcií, ktoré prijali predmetné rozhodnutie, ako aj orgánov, úradov alebo agentúr Únie na ich žiadosť.

55 Žiadne z týchto ustanovení ani z ustanovení uvádzaných Komisiou (pozri bod 44 vyššie) pritom nezveruje úradu EPSO právomoc stanovovať všeobecne záväzné a abstraktné pravidlá upravujúce do budúcnosti výberové konania organizované na základe ustanovení služobného poriadku.

56 Je pravda, že podľa článku 7 ods. 1 prílohy III služobného poriadku inštitúcie po konzultácii s Výborom pre Služobný poriadok poveria EPSO, aby prijal potrebné opatrenia s cieľom zabezpečiť uplatňovanie jednotných noriem pri výberových konaniach na miesta úradníkov. Na jednej strane je však

v odseku 2 písm. a) a b) uvedeného článku spresnené, že úlohy EPSO, pokiaľ ide o výberové konania na miesta úradníkov, sa obmedzujú na organizovanie otvorených výberových konaní a poskytovanie technickej pomoci pri interných výberových konaniach, ktoré tieto inštitúcie organizujú, na žiadosť týchto inštitúcií. Na druhej strane je potrebné konštatovať, že vyššie uvedené ustanovenie len umožňuje poveriť EPSO, aby prijal opatrenia na uplatňovanie jednotných noriem, a nie, aby prijal všeobecne záväzné a abstraktné normy. Aj keby to tak bolo, Komisia v žiadnom prípade neodkázala vo svojich písomnostiach ani na pojednávaní na akt inštitúcií, ktorým by tieto inštitúcie po konzultácii s Výborom pre služobný poriadok poverili EPSO, aby stanovil všeobecne záväzné a abstraktné pravidlá v oblasti jazykového režimu výberových konaní, ktoré organizuje.

57 Aj keď ustanovenia uvedené v bodoch 54 až 56 vyššie úradu EPSO nepriznávajú právomoc prijímať záväzné pravidlá, pokiaľ ide o jazykový režim výberových konaní, ktoré organizuje, úradu EPSO nič nebráni v tom, aby v záujme rovnosti zaobchádzania a právnej istoty prijal a uverejnil také akty, ako sú všeobecné pravidlá a všeobecné usmernenia, ktorých cieľom je oznámiť, ako v určitých situáciách mieni používať voľnú úvahu, ktorú mu tieto ustanovenia priznávajú. EPSO je však takými textami viazaný len v rozsahu, v akom sa neodchyľujú od všeobecne záväzných pravidiel upravujúcich jeho právomoci, a pod podmienkou, že sa ich prijatím nevzdáva výkonu právomoci, ktorá mu prináleží pri vyhodnocovaní potrieb inštitúcií a orgánov Únie, vrátane ich jazykových potrieb, v rámci organizovania rôznych výberových konaní (pozri v tomto zmysle analogicky rozsudok z 8. marca 2016, Grécko/Komisia, C-431/14 P, EU:C:2016:145, body 69 a 71 a citovanú judikatúru).

58 Vzhľadom na vyššie uvedené je potrebné dospieť k záveru, že všeobecné pravidlá a všeobecné usmernenia sa musia vykladať tak, že predstavujú nanajvýš oznámenia v zmysle bodu 91 rozsudku z 27. novembra 2012, Taliansko/Komisia (C-566/10 P, EU:C:2012:752), ktorými sa vyhlasujú kritériá, podľa ktorých má EPSO v úmysle postupovať pri voľbe jazykového režimu výberových konaní, ktorých organizovaním je poverený.

59 Vzhľadom na tieto konštatovania je potrebné preskúmať právnu povahu napadnutých oznámení na účel rozhodnutia o prípustnosti prejednávaných žalôb.

O právnej povahe napadnutých oznámení

60 Ako bolo uvedené v bode 42 vyššie, Komisia sa domnieva, že napadnuté oznámenia sú buď potvrdzujúce akty, alebo výlučne vykonávacie akty všeobecných pravidiel a všeobecných usmernení.

61 V tejto súvislosti je potrebné v prvom rade pripomenúť, že ako to vyplýva z prvého odseku článku 263 ZFEÚ, žalobu o neplatnosť možno podať proti všetkým opatreniam prijatým inštitúciami Únie bez ohľadu na ich povahu alebo formu, ktoré majú vyvolávať právne účinky (pozri rozsudok zo 6. apríla 2000, Španielsko/Komisia, C-443/97, EU:C:2000:190, bod 27 a citovanú judikatúru), teda proti takým opatreniam, ktoré spôsobujú zmenu právnej situácie, ktorá existovala pred ich prijatím (pozri v tomto zmysle rozsudok z 29. júna 1995, Španielsko/Komisia, C-135/93, EU:C:1995:201, bod 21).

62 Z tejto judikatúry vyplýva, že súdnemu preskúmaniu stanovenému v článku 263 ZFEÚ nepodliehajú akty, ktoré nezakladajú právne záväzné účinky, ktoré by mohli zasiahnuť do záujmov jednotlivca, ako sú potvrdzujúce akty a výlučne vykonávacie akty [pozri v tomto zmysle uznesenie zo 14. mája 2012, Sepracor Pharmaceuticals (Ireland)/Komisia, C-477/11 P, neuverejnené, EU:C:2012:292, bod 52 a citovanú judikatúru].

63 Pokiaľ ide konkrétnejšie o potvrdzujúce akty, z ustálenej judikatúry vyplýva, že akt sa považuje za akt výlučne potvrdzujúci skorší individuálny akt, ak oproti skoršiemu individuálnemu aktu neobsahuje žiadnu novú skutočnosť a jeho vydaniu nepredchádzalo opätovné preskúmanie postavenia jeho adresáta (pozri v tomto zmysle rozsudky zo 7. februára 2001, Inpesca/Komisia, T-186/98, EU:T:2001:42, bod 44; zo 6. mája 2009, M/EMEA, T-12/08 P, EU:T:2009:143, bod 47, a z 15. septembra 2011, CMB

a Christof/Komisia, T-407/07, neuverejnený, EU:T:2011:477, bod 89). Túto judikatúru možno okrem toho uplatniť aj na akty, ktoré nemožno považovať za individuálne akty (pozri v tomto zmysle rozsudok z 13. novembra 2014, Španielsko/Komisia, T-481/11, EU:T:2014:945, body 28 a 29 a citovanú judikatúru), ako nariadenie alebo oznámenie o výberovom konaní (pozri rozsudok zo 17. decembra 2015, Taliansko/Komisia, T-295/13, neuverejnený, EU:T:2015:997, bod 76 a citovanú judikatúru).

64 Pokiaľ ide o výlučne vykonávacie akty, je potrebné konštatovať, že také akty nezakladajú práva ani povinnosti tretích osôb, ale sú prijímané v rámci výkonu skoršieho aktu, ktorého cieľom je spôsobovať záväzné právne účinky, pričom všetky aspekty normy stanovenej skorším aktom už boli definované a prijaté (pozri v tomto zmysle rozsudok z 20. novembra 2008, Taliansko/Komisia, T-185/05, EU:T:2008:519, body 51 až 53 a citovanú judikatúru; pozri rovnako v tomto zmysle a analogicky návrhy, ktoré predniesol generálny advokát Cruz Villalón vo veci Komisia/Parlament a Rada, C-427/12, EU:C:2013:871, bod 63).

65 V druhom rade je potrebné pripomenúť, že podľa článku 1 ods. 1 písm. e) prílohy III služobného poriadku musí také oznámenie o výberovom konaní, akými sú napadnuté oznámenia, uvádzať, ak výberové konanie vychádza zo skúšok, informáciu o ich type a o spôsobe hodnotenia. Podľa ustálenej judikatúry totiž znenie oznámenia o výberovom konaní predstavuje pre výberovú komisiu tak rámec legality, ako aj rámec pre hodnotenie. Okrem toho základnou úlohou oznámenia o výberovom konaní je poskytnúť dotknutým osobám čo najpresnejšie informácie o povahe podmienok, ktoré je potrebné splniť s cieľom získať pracovnú pozíciu, o akú ide, aby tieto osoby mohli zvážiť, či si majú podať prihlášku (pozri rozsudok zo 17. decembra 2015, Taliansko/Komisia, T-295/13, neuverejnený, EU:T:2015:997, bod 49 a citovanú judikatúru).

66 Každé oznámenie o výberovom konaní sa preto prijíma s cieľom stanoviť pravidlá upravujúce postup priebehu jedného alebo viacerých konkrétnych výberových konaní, ktoré upravuje, ako aj normatívny rámec v závislosti od cieľa stanoveného menovacím orgánom. Práve tento normatívny rámec zavedený v konkrétnom prípade v súlade so všeobecne záväznými pravidlami uplatniteľnými na organizáciu výberových konaní upravuje postup daného výberového konania od momentu uverejnenia predmetného oznámenia až do uverejnenia rezervného zoznamu obsahujúceho mená úspešných uchádzačov daného výberového konania (pozri v tomto zmysle rozsudok zo 17. decembra 2015, Taliansko/Komisia, T-295/13, neuverejnený, EU:T:2015:997, bod 50).

67 Vzhľadom na uvedené je potrebné konštatovať, že také oznámenie o výberovom konaní, ako sú napadnuté oznámenia, ktoré vzhľadom na osobitné potreby dotknutých inštitúcií alebo orgánov Únie zavádza normatívny rámec konkrétneho výberového konania, vrátane jeho jazykového režimu, a vyvoláva tak samostatné právne účinky, nemožno v zásade považovať za potvrdzujúci akt alebo akt výlučne vykonávajúci skoršie akty. Aj keď menovací orgán musí v konkrétnom prípade v rámci výkonu svojich úloh spočívajúcich v prijatí oznámenia o výberovom konaní dodržiavať alebo uplatňovať pravidlá obsiahnuté v skorších všeobecne záväzných aktoch, nič to nemení na skutočnosti, že normatívny rámec každého výberového konania je založený a vymedzený zodpovedajúcim oznámením o výberovom konaní, ktorý teda konkretizuje podmienky, ktoré je potrebné splniť s cieľom získať predmetnú pracovnú pozíciu alebo pozície.

68 V každom prípade aj za predpokladu, že by oznámenie o výberovom konaní mohlo byť v zásade potvrdzujúcim aktom alebo aktom výlučne vykonávajúcim skoršie akty, z judikatúry citovanej v bodoch 62 a 63 tohto rozsudku vyplýva, že akt možno považovať za potvrdzujúci alebo výlučne vykonávajúci skorší akt len vtedy, keď má skorší akt vyvolávať právne účinky. Ako však bolo uvedené v bodoch 48 až 57 vyššie, v prípade všeobecných pravidiel a všeobecných usmernení to neplatí.

69 V bode 58 vyššie už totiž bolo konštatované, že všeobecné pravidlá a všeobecné usmernenia sa musia vykladať tak, že predstavujú nanajvýš oznámenia v zmysle bodu 91 rozsudku z 27. novembra 2012, Taliansko/Komisia (C-566/10 P, EU:C:2012:752), ktorými sa vyhlasujú kritériá, podľa ktorých má EPSO v úmysle postupovať pri voľbe jazykového režimu každého výberového konania, ktorého organizovaním je poverený.

70 Vzhľadom na vyššie uvedené je potrebné dospieť k záveru, že napadnuté oznámenia predstavujú akty, ktoré vyvolávajú záväzné právne účinky, pokiaľ ide o jazykový režim predmetných výberových konaní, a teda predstavujú napadnuteľné akty. Skutočnosť, že pri ich prijímaní EPSO zohľadnil kritériá stanovené vo všeobecných pravidlách a všeobecných usmerneniach, na ktoré napadnuté oznámenia výslovne odkazujú (pozri bod 13 vyššie), nemôže toto konštatovanie spochybniť.

71 Preto je potrebné zamietnuť námietku neprípustnosti Komisie a preskúmať predmetné žaloby vo veci samej.

[omissis]

Z týchto dôvodov

VŠEOBECNÝ SÚD (ôsma komora)

rozhodol a vyhlásil:

1. **Veci T-353/14 a T-17/15 sa spájajú na účely vyhlásenia rozsudku.**

2. **Oznámenie o verejnom výberovom konaní EPSO/AD/276/14 na vytvorenie rezervného zoznamu s cieľom prijať do služobného pomeru administrátorov a oznámenie o verejnom výberovom konaní EPSO/AD/294/14 na vytvorenie rezervného zoznamu s cieľom prijať do služobného pomeru administrátorov v oblasti ochrany údajov v úrade európskeho dozorného úradníka pre ochranu údajov sa zrušujú.**

3. **Európska komisia znáša svoje vlastné trovy konania a je povinná nahradiť trovy konania Talianskej republiky.**

4. **Litovská republika znáša svoje vlastné trovy konania súvisiace s jej vedľajším účastníctvom vo veci T-17/15.**

Gratsias Kăncheva Wetter

Rozsudok bol vyhlásený na verejnom pojednávaní v Luxemburgu 15. septembra 2016.

Podpisy